

CĂMINUL SATELOR

REVISTĂ DE PROPAGANDĂ CULTURALĂ,
RELIGIOASĂ ȘI NAȚIONALĂ

DIRECTOR:
IOAN R. CAZACU

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
Gimnaziul particular din Tg. Fălești,
Județul Bălți

REDACTOR:
Const. I. Eremia

Apare lunar — Abonamentul: 70 lei pe an

Rostul nostru

„Căminul Satelor“, în această formă modestă și neînzorzonată, își face apariția cu un rost bine pronunțat și un drum drept de mers.

În vremurile de astăzi cari ne fac să credem că lucrurile și-au ieșit din făgașul cuminenței, a chibzuintei bătrânești și a gândului de bine, — „Căminul Satelor“, sărac din naștere, dar plin de bogăție sufletească, se angajează de bună voie ca soldat credincios, în lupta ce trebuie s'o ducem cu toții pentru pătrunderea cuvântului de bine, de adevăr și de credință, pe toate plaiurile țării noastre și în special pe meleagurile dintre Prut și Nistru în Basarabia noastră sfântă.

„Căminul Satelor“, născut din sără-

cie și cinste, botezat de adevăr și hrănit cu dragoste de țară, își pornește primii pași pe drumul care se cheamă, propagandă culturală, națională și religioasă.

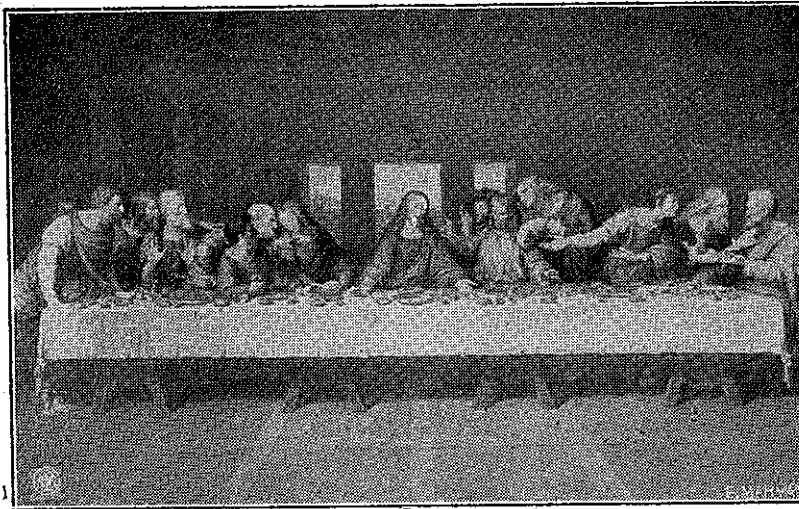
Vrem cămine sau gospodării sănătoase și cu oameni ce știu ce vor, cu minte luminoasă, cu dragoste de brazdă, de plug, de țară, de rege și de legi... și oameni cu credință în Dumnezeuul Atotputernic.

Mai vrem pace între oameni, frăție și dragoste între toțiacei ce sunt cetățenii țării noastre Românești.

Cu acest gând pornim la drum, Dumnezeu să ne ajute și toți cei ce ne citesc să fie alături de noi.

Căminul Satelor

Cina cea de taină

Rolul mamei în educația religioasă a copiilor

Iustruțiunea religioasă are un aspect științific.

Educația religioasă are de scop a face să pătrundă în practica vieții zilnice, învățătura Mântuitorului Hristos și a bisericii sale.

Educația religioasă nu se realizează, însă, așa cum trebuie nici chiar în familiile acelea, a căror viață creștinească religioasă sunt date ca model și altora.

În general, astăzi, educația religioasă se mărginește mai mult la instruțiunea religioasă sau la practica externă, exercitarea cultului și astfel nu se insistă asupra importanței educației religioase, adică a formării sufletului și a voinței, conform idealului religios.

Ba ceva mai mult, nu se procedează aproape niciodată metodic, pentru a cultiva sentimentul religios la copii și pentru a-i învăța să traducă în faptă învățătura ce o primesc.

Educația religioasă trebuie să înceapă foarte de vreme și anume din cea mai fragedă copilărie.

Intr'adevăr:

1. În legătură cu importanța educației religioase, copilul nu trebuie să-și amintească niciodată, că în viața sa chestiunile religioase ar fi fost cândva indiferente pentru dânsul.

2. Primele impresii sunt cele mai vii și cele mai durabile.

3. Copilul este cu deosebire apt, a primi acest fel de educație, chiar în primii ani ai vieții sale.

Dela început, desigur, îndeplinirea acestor lucruri, cade în sarcina mamei pentru motivele următoare :

a) Mama dispune de mai mult timp liber, ca să stea cu copiii, decât tatăl, care trebuie să umble încoace și'n colo și să se îngrijească de cele necesare familiei.

b) Mama își cunoaște mai bine copiii, pentru că ea este aproape tot timpul în mijlocul lor, le supraveghează purtarea, le primește mărturisirile lor și le cercetează mai amănunțit dorințele și simțimintele lor.

c) În fine, mama având sufletul mai sensibil decât tatăl, ea le și comunică mai bine înclinările sale și le infiltrează

mai bine dragostea față de D-zeu și de legile sale.

Se știe, dealtfel că educația religioasă a primei copilării, joacă un rol foarte important. Intr'adevăr, în această vârstă, inteligența nu este încă destul de dezvoltată pentru a se convinge prin raționamente asupra acestor chestiuni abstracte, ca toate chestiunile religioase.

Copilul, este influențat de sentiment și pentru că are încredere în părinți, aceștia sunt datori să-l îndrumeze în calea cea dreaptă a vieții.

Pentru a îndeplini cu folos cele de mai sus, avem datoria să ne coborâm cu mintea și cu inima până la acea a copilului, să-i înțelegem înclinările, năzuințele și simțimintele lui.

Fiind inspirați de metoda Mântuitorului Hristos, el însuși, care învață mulțimea în pilde și exemple practice, le vom vorbi despre nemărginita bunătate dumnezeiască și dreptatea Atotcreatorului și de Istoria sfântă pentru care, copiii au o atracție deosebită.

Li se va povesti cu însuflețire apoi, despre crearea lumii, despre dependența omului față de D-zeu, despre pronia cerească, despre neascultarea primilor noștri părinți etc. precum și întâmplări din viața sfinților părinți, care plac foarte mult copiilor.

Totodată mama va sugera aplicările posibile, care se apropie mai mult de faptele copilului. Se va servi deesemeni de tablouri, chipuri și de albume, care reprezintă scene de viață morală și religioasă.

În legătură cu acestea este bine să se evite, povestirile care ar înspăimânta

și ar înfricoșa pe copii, ca nu cumva prin acest procedeu să fondăm educația religioasă la copii, având ca bază frica; este cu mult mai bine, a o întemeia pe dragoste și recunoștință. A servi lui D-zeu, numai pentru motivul că te temi de El, este bine, pentru că: frica de D-zeu este începutul înțelepciunii; dar a-i servi pentru că El este bun și milostiv, și pentru că-L iubim, aceasta este adevărata înțelepciune.

În alegerea exemplelor trebuie să fim foarte precauți. Le vom alege pe acelea, care scot în evidență învățături instructive, prin care să se sădească în sufletul copiilor dragostea față de D-zeu, de biserică și de aproapele său, spiritul de sacrificiu și altele.

Copilul mai trebuie astfel să învețe la timp a se ruga. Rugăciunile sale vor fi simple, scurte și la înălțimea dezvoltării sale psihice. Deasemenea de cu vreme trebuie a-l iniția a cunoaște practica cultului bisericii. Se va explica totdeauna, sensul acestora cu ajutorul exemplelor sau asemănarilor și se va căuta ca rugăciunile să fie recitate (roștite) cu expresiune.

Mama trebuie să se roage cu copilul său, nu asistând sau privind, ci înge-nunchind în aceeași atitudine, (poziție) corporală și mintală, ce-i impune rugăciunea.

Prin aceste rugăciuni copilul își va exprima iubirea sa față de D-zeu, de poruncile lui, promițând a se purta bine și cu aceasta va avea loc un auto-control prin care va cerceta dacă a fost credincios și conștiincios în îndeplinirea îndatoririlor sale.

Ioan R. Cazăcu

Legenda Schitului Pătrăuți din Bucovina

Am auzit dela călugări bătrâni din monăstirea Neamțului, următoarea istorisire despre Ștefan-Vodă cel Mare, domnul Moldovei.

Se zice, că acest Voevod, în tinerețea sa, a fost crescut de cărturari învățați, cari-l deprindeau cu obiceiurile vieții curților domnești, a ghici și a înfrânge vicleniile politicești ale boerilor, a afla tainele și năzuințele neamurilor străine

Ștefan Vodă cel Mare

din jurul țării sale, iar mai presus de toate a cunoaște meșteșugul vitejiei ostășești. Și în toate acestea arăta înțelepciune și deosebită iscusință. Și fiind dăruit de Dumnezeu cu minte aleasă, știa toate cele ale vieții domnești și trăia înconjurat de cinste și de belșug, ferit de nevoile, de necazurile și de suferințele lumii acesteia și toți din jurul său se siliau a-l face cât mai bun pentru domnie.

Iar, după ce a ajuns domn, s'a îndreptat într'o zi cu o ceată de boeri călăreți, spre un fund de codru, unde auzise că trăia un vestic pustnic, des-

pre a căruia viață cuvioasă mersese vestea în toată țara și mulțime mare de norod se ducea să-l vadă și să-i asculte rugăciunile și povețile lui.

Și ajungând Ștefan-Vodă la locul acela, a lăsat pe boeri mai departe și descălecând s'a dus pe jos la chilia călugărului spre a nu fi cunoscut că este domnul țării, și ca un drumeț oarecare a intrat în chilie. Și l-a primit bătrânul cu bună voe, ca pe orice închinător, că nu știa cine este.

Și s'a mirat Ștefan-Vodă, văzând cuvioșia chipului călugărului și blândețea lui și sărăcia chiliei sale și sălbătăcia locului întru care viețuia. Și a zis bătrânului: „părinte, cum poți trăi în asemenea pustietate?“ Și a răspuns bătrânul: „Bine, fiule, cu mila și ajutorul lui Dumnezeu; mă rog ziua și noaptea pentru pacea și mântuirea a toată lumea. Sbuciumul și amăgirile vieții acesteia leagă pe oameni așa de mult de cele pământești, că nu mai au vreme de gândit la Dumnezeu, iar această obștească datorie o împlinim noi călugării, că ne rugăm pentru cei ce sunt în necazuri și suspinare și pentru cei ce nu se roagă niciodată. Și unii oameni ne uită, iar alții vin și ne miluesc și dobândim, cu voința lui Dumnezeu, ceea ce ne trebuie pentru a viețui în pustnicie“. Și multe alte cuvinte frumoase a spus, de se minuna domnul, că era știutor de multă carte călugărul acela.

Și fiind calea grea și vremea amezii, Vodă a flămânzit și a întrebat pe călugăr dacă are ceva de mâncare. Iar călugărul a scos o prescură, câteva poame și un ulcior cu apă de izvor. Și

a mâncat Vodă cu poftă și s'a minunat de înfrânarea monahului, aflând că totdeauna are numai puține lucruri de astâmpărat foamea.

Și l-a întrebat Ștefan-Vodă, zicând :

— De câți ani ești, părinte ?

— Apoi, am trecut din mila lui Dumnezeu de optzeci.

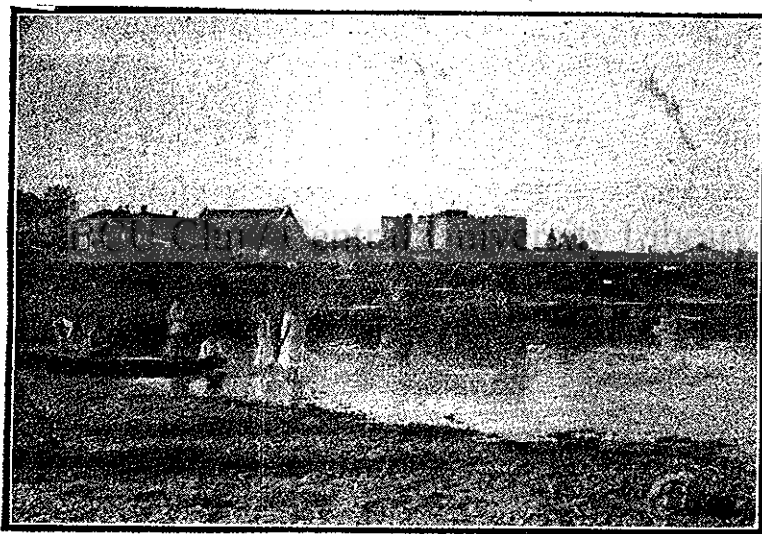
— Și ce ai fost în lume ?

— Am fost, în zilele mele, căpitan de strajă în cetatea Sorociei, la Nistru, și am slujit în anii tinereții sub Alexandru-Vodă cel bun. Iar după ce mi-

„Dumnezeu să-ți lumineze mintea, să-ți întărească brațul și să câștigi dragostea norodului întru mulți ani“.

Și primind Vodă Ștefan blagoslovenia dela bătrân, a luat ceata boerilor călăreți lăsați în pădure și s'a întors în cetatea Sucevei. Iar a douăzi a chemat pe sfetnicii tronului și mulțime mare de boeri și le-a cuvântat așa :

Cinstiți boeri ai domniei mele, m'ați crescut învățându-mă tot ce ați socotit că trebuie să știe un domn de țară, și mi-ați arătat cum să judec pricinile din

Cetatea Sorociei la Nistru

am făcut datoria către domn și țară și am rămas singur pe lume, că pe toți ai mei i-au ucis Tătarii, am venit aici în munte, să-mi caut și de suflet și să-mi găsesc calea către Dumnezeu.

Și după aceea, iarăș a întrebat Ștefan-Vodă pe bătrân. Spune-mi, părinte, mă cunoști pe mine ? Iar bătrânul a răspuns : Ba, nu te cunosc, fiule. Atunci oaspetele i-a spus : Să știi, părinte, că sunt Ștefan, domnul Moldovei.

Și s'a plecat cucernic bătrânul înaintea lui, apoi l-a blagoslovit, zicând :

lăuntru și să apăr țara și norodul de vicleniile vrăjmașilor celor din afară, și cu felurite iscusințe m'ați împodobit. Și mi-ați vorbit de toate stăpânirile cele pământeste și de dobândirea lor ; dar niciodată nu mi-ați grăit de sufletul norodului meu și de ceace este mai scump acestui norod, adecă de credința și de biserica lui. Iar eu văd că de nu va cunoaște domnul sufletul norodului și năravurile lui și năzuințele lui, în zadar îi sunt toate celelalte vrednicii,

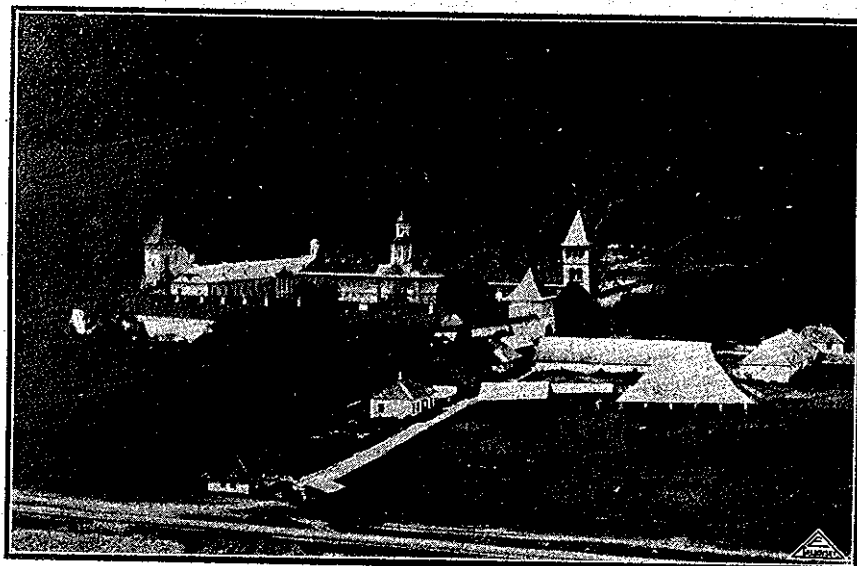
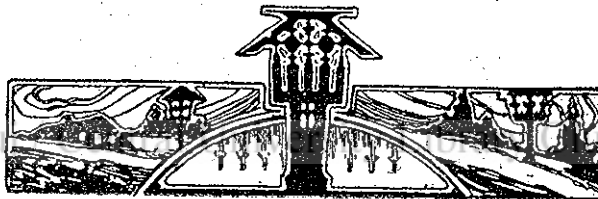
Dar, iată am aflat singur, că afară de lumea din jurul scaunului domniei mele, plină de îndestulări, este și sărăcime, și afară de lumea vicleană a târgurilor este și o lume curată a codrilor și a pustiei, și mai presus de învățăturile înalte ale lumii aceștia tru-fașe sunt cele smerite și dumnezeiești ale Bisericii lui Dumnezeu: și acum pricep, că ce nu pot face pentru luminarea și mângâerea norodului domniile vremelnice și schimbătoare, nici înțelepciunea veacului acestuia și nici tăria oștilor, face credința lui în Dumnezeu. De acestea nimic nu mi-ați grăit, dar mi-a grăit un călugăr. Minu-

nată viață este călugăria. Poporul o prețuește, și eu o voi prețui-o.

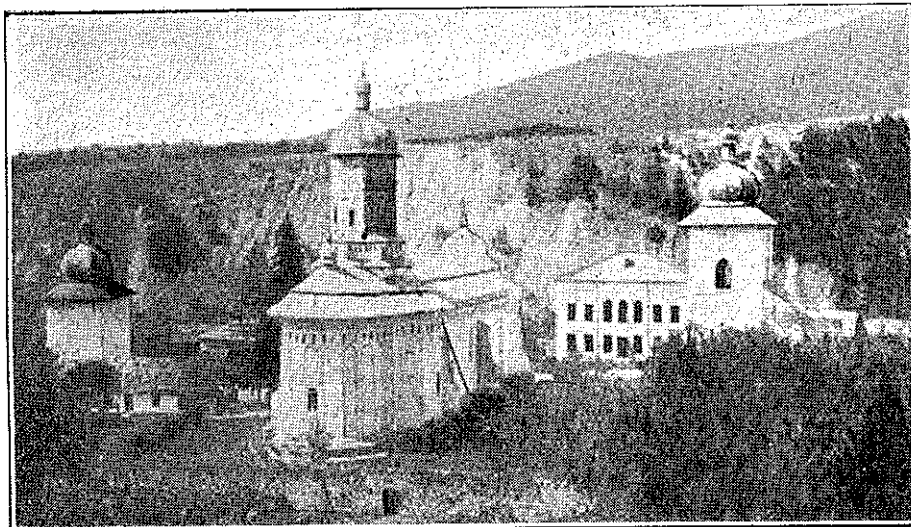
Și îndată a poruncit să se facă pe locul acela biserica schitului Pătrăuți, care este în Bucovina.

Și de atunci a început Ștefan-Vodă a zidi monăstiri multe și a le împodobi și a le dăruii cu moșii, îndemnând și pe boeri a face așisderea, după fiecare bătălie sau necaz mare venit asupra Moldovei. Și, pentru aceea și numele lui este pomenit cu cinste, vreme de atâtea veacuri, și de Biserică și de popor.

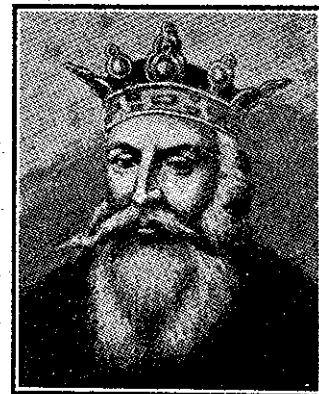
V. e. H.

Mănăstirea Putna
(Aici este înmormântat Ștefan cel Mare)

Mănăstirea Bistritța din jud. Neamț
(Aici este înmormântat Alexandru cel Bun)

Alexandru cel Bun

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Ce neam sântem?

O lămurire pentru moldovenii basarabeni

Țara românească se întinde dela Nistru până la Tisa. Românii sunt un popor brav și stănepoți ai Romanilor, foștii stăpânitori ai lumii întregi. Noi moldovenii facem parte din neamul românesc, adică suntem români.

Românii din felurite locuri poartă diferite numiri. Așa de pildă, Românii dintre Nistru, Bucovina, munții Carpați, râul Milcov și Marea Neagră se numesc — Moldoveni; Românii dintre Milcov, Dunăre, Olt și munții Carpați se numesc — Munteni, cei dintre Carpații de jos, Olt și Dunăre, — Olteni; cei de pe malul drept al Dunării, dintre Marea Neagră, Bulgaria și Dunărea. — Dobrogeni; iar cei de peste

Carpați, — Ardeleni sau Transilvăneni; cei de la vârful Prutului și Carpații de sus, — Bucovineni.

Numirile acestea, Românii le-au primit de la bucățile sau părțile de pământ pe care le locuiesc.

Adică: Moldoveanul și-a primit numele de la pământul zis Moldova, Munteanul de la cel zis Muntenia, Olteanul dela Oltenia, Dobrogeanul dela Dobrogea, Ardeleanul dela Ardeal și Bucovineanul dela capul de țară zis Bucovina. Dar toți aceștia, din toate pământurile țării românești, sânt de un sânge, de o lege, și vorbesc o singură limbă, cea românească.

Români mai sânt și afară de hotarele țării românești: Peste Nistru, în Ucraina, în Bulgaria, Serbia, Macedonia și în alte părți vecine. În total, numărul românilor cari locuiesc în țara românească și în vecinătate, afară de hotarele ei, ajunge la 18—20 milioane. Astfel, neamul nostru românesc este un neam destul de mare.

Din nefericire, cu toate că numărul nostru e destul de mare, noi am fost slabiți prin tratul nostru răzleț. Numai Moldovenii dintre Prut și Carpați, Muntenii și Oltenii aveau fericirea să fie stăpâni pe pământul și viața lor, erau de sine stătători, alcătuiind regatul «România».

Ceilalți Români Transilvănenii și Bucovinenii au stat până odinioară sub jugul Austriei; iar noi Moldovenii dintre Prut și Nistru am stat mai bine de o sută de ani sub jugul ruseesc. Rusia din pricina revoluției, a crăpat în mai multe părți, prăbușindu-se pe veci. Folosindu-ne de faptul acesta ca de un dar Dumnezeiesc, noi Moldovenii Basarabeni, la 24 Ianuarie 1918 am avut norocul a ne declara de sine stătători, numind Basarabia noastră «Republica Moldovenească», și ne mai având de acum înainte nici o legătură cu Rusia. «Slobozenia» rusască, prost folosită, a omorât Rusia și avea să omoare și biata noastră Basarabie, căci cete de „tovarăși” lepădând frontul, prădau și jefulau tot ce le cădea în cale, indemnând la aceste isprăvi și pe Moldovenii noștri. S’au prădat gospodăriile boerești și începuse a se prăda și batjocori și monastirile și Bisericile; ba chiar au început țaranii noștri cei întunecați și din solul «coada de câne», a face omoruri. Vorba ceea la frică sânt toți blajini și bat cu biserica, dar când e omul de capul lui,

se cunoaște sămânța bună și «coada de câne».

Așa-dar, dorul dușmanilor noștri a fost, ca prin slobozenia rău înțeleasă, să dărâme și Basarabia, cum au dărâmat Rusia.

Însă nu e cum vrea omul, ci cum vrea Domnul. Văzând frații noștri din România, că Basarabia a calcat pe urma răsosatei împărății rusești, au luat armele de la toți „tovarășii” din România (la un milion), i-au trecut în Basarabia și i-au fugărit peste Nistru.

Dar nu numai atât a făcut frații noștri Români pentru noi. România a fost în războiul acesta mare, vatra bătalilor, gazda hoștilor rusești și opoșirea tuturor Românilor din locurile cuprinse de dușmani din Transilvania și Bucovina. Ostașul Român, în tot timpul războiului a luptat cu foc, fără cruțare și cu cea mai mare ascultare: zece «tovarăși» nu făceau treabă ca un singur soldat Român.

În luptele dela Mărășești, Mărăști, Muncel și Oituz, au încremenit de mirare întovărășii, când 5 divizii românești au topit 25 divizii nemțești! Să nu fi fost oastea românească, noi cu „tovarășii” noștri ruși, care nu erau cu gândul la lupte, ci cu gândul la hodină, pradă, hoție și alte de-ale-lor, — de mut ne trezeam cu nemții în case, de mult eram robi nemților! Și pentru că România toată vremea războiului, ne-a ținut în spate și pentru că oastea românească cu vitejia ei de leu a oprit năvala nemților peste Basarabia, a dezarmat tovarășii și i-a gonit peste Nistru și pentru că, venind și stând la noi, ne-a statornicit liniște și pace, adică „a luat măciuca din mâna nebunului”, — noi basarabeni suntem datori a arăta României cea mai mare dragoste și mulțumire;

Iar ostașul român trebuie să fie privit de noi Basarabeni, nu numai ca un frate de sânge, de o limbă și de o lege, dar și ca un adevărat mântuitor al nostru; și chipul lui, ca pe o icoană de mucenic, ce a varsat atâta sânge pentru binele neamului întreg, să-l avem în fiecare școală și casă. De altfel în școli ar fi bine să fie și chipul plugarului nostru Român, mâinile cărora lucrează pentru toți „pânea noastră cea deapănă”.

Oastea românească a venit în Basarabia să statornicească rânduiala; în treburile pământului și în toate alte treburi ale noastre ea nu se amestecă.

Basarabeni așează singuri treburile după mintea și planul lor. Minciunile, precum că „nu ne trebuie limba și legea noastră strămoșească”, le-au stărnit dușmanii neamului nostru românesc, cu scop să facă rău și desbinare între noi, ca să nu ajungem la unirea tuturor Românilor.

I-a băgat în spaimă faptul, că o droaie de «tovarăși», n'au putut ține piept nemților, dar o mână de Români i-au ținut pe loc, și la urmă i-au dezarmat și i-au gonit peste Nistru pe «tovarăși» și nouă ne-au făcut rânduiala în țară.

Se gândesc dușmanii noștri: «Ce poate să fie, dacă Românii un popor așa de îndârjit și viteaz, cu așa mare și bogată întindere de pământ, dela Nistru până la Tisa, vor fi odată uniți toți la un loc și cei din Austria, și cei din România, și cei din Basarabia într-o singură împărăție...»?

Pot să fie groaza lor, a dușmanilor! Mulți bani au mai cheltuit dușmanii noștri ca să încurce mintea plugarilor noștri, neînvațați să se lepede de limbă, lege și așa mai departe. A ajuns treaba până acolo, că unii din

țărani, slabi la minte și răi la inimă, au făcut și ucideri la îndemnul bolșevic, ca să ne facă și pe noi de hulă și ocară, cum sunt ei!

Dar uciderile nu le-au ticnit în casă, că au sosit oștile Române la noi, Austriace și Germane în Ucraina și i-au zvântat pe toți ucigașii; și s'a împlinit vorba Scripturii: «Fiecare fiară are lupul ei».

Partidul Național Moldovenesc care înfățișa în Basarabia simțul românesc al românilor basarabeni, a pus la revoluția Rusă 1917 începutul vieții sale autonome obștești pe temelii naționale, naționalizând pentru acest scop școala și biserica. Iar pentru apărarea de dușmanii acestor două puteri obștești, fără care nu poate fi viața obștească, a întemeiat un regiment moldovenesc. Dar însă față de năvala propagandei și puhoailor bolșevice această putere obștească era prea mică de aceea a fost nevoie ca românii basarabeni să roage stăpânirea românească de peste Prut, să le vină în ajutor cu puterea ei ostășească, ceea ce s'a și făcut, și așa a scăpat românii basarabeni cu așezămintele lor de temelii ostășească, școală și biserică și altele, adică oastea românească ne-a întărit și nu ne-a stricat.

Dar noi trebuie să pricepem viclenia răuvoitorilor noștri și să facem ceea ce găsim ca bine pentru noi; totdeauna, toți să fim gata a vărsa sângele pentru binele neamului Românesc, și nu noi între noi. Să nu credem vorbele viclene și înșelătoare, ce se samănă între noi de spionii cumpărați de dușmanii noștri, că oastea românească ne e de stricăciune, căci și pe Hristos, fariseii și jidovii îl învinovăteau că strică legea; dar el le-a răspuns: «Nu să stric, ci să în-

tăresc legea am venit». Așa și oastea română — nu să ne strice, dar să ne întărească a venit.

Moldoveni plugari! n'ascutați vorbele strainilor, căci vorba noastră strămoșească zice: «Mila dela stăin e ca umbra dela spin; când vrei să te umbrești, mai tare te dogoraști». Dar

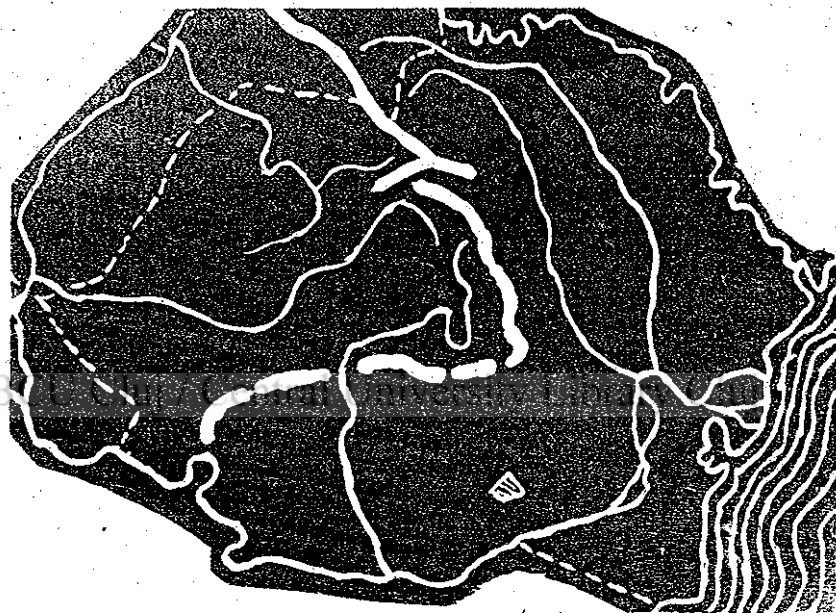
ascutați pe frații voștri, moldoveni învățați, urmând iarăși înțelepciunea strămoșilor noștri:

«Sângele apă nu se face».

«Apa trage la matcă, da omul la teapă»; și: «copil de suflet să nu-ți iei».

Porfirie Fală

Invățător»Butești-Bălți

Hotarele Țării Românești

Țigaretul și luleaua

(Fabulă)

Un țigaret frumos gravat,
Jumătate argintat,
Și care veșnic lucea,
Își găsise de certat
C'o pârdașnică lulea:
— „Eu, îi zise țigaretul, —
Mă gălesc și în palat
Și'n poșete parfumate,
Iar prin vastele saloane
Sunt iubit și de boeri

Și de gingașe cocoane.
Fete și băeți «cumini»
Nu mă lasă dintre dinți,
Pe când tu, lulea grețioasă
Demodată și bătrână,
La țigani te mai găsești
Sau ciobani pe la vreo stână.
Și, . . . vezi bine,
N'ăși mai vrea să te mai văd
Intr'un buzunar cu mine!

Nici nu terminase vorba
 Țigaretul cu luleaua!
 Și-și găsi pe loc beleaua!
 Căci această strâmbătură
 Ruginită și-afumată,
 Se răsti la el de-odată:
 — «Ce atâta gălăgie,
 Faci tu, mică sărăcie?
 Sute de ani înăpoi
 Nici nu se auzea de voi.
 Abea ați venit pe lume
 Și voiți s'aveți un nume!
 E-o îndrăzneală — această fală,
 Incât nu are pereche.
 Sunt mai tare și mai veche!»

Dar tutunul cu tulpină,
 Hai și el cu gura plină:
 — «Dacă voi nu-mi recunoașteți
 Cinstea mea cea bătrânească,
 Nici-o frunză de-ale mele
 Nu voi da să vă hrănească.
 Fără frunza de tutun,
 Drept vă spun, —
 Recunoașteți cred și voi
 C'amândouă sunteți bune
 De-aruncat pe la gunoi...»
 Înainte de 'mpăcare,
 Și lumină a se face,
 Când nici gând n'aveau de-oprit,
 Hai că sare să-i înpace
 Bețișorul de chibrit...»
 — «Nu vă spun că sânt voinic,
 Căci vedeți cât sânt de mic,
 Cât privește: preț, valută,
 De trei lei suntem o sută, —
 Însă fără mine, voi,

Nu sunteți buni de nimic!
 Pentru ce vă lăudați
 Și la ce v'ați mai întinde?!
 N'aveți farmec nici aromă,
 Dacă nu vă voiu oprinde.»
 — Stați răcni atunci, roșu
 De mânie, buzunarul!
 Ce rost are cearta voastră
 Prin a mele reci unghere?
 Vreți s'audă toată lumea?
 Și fitilul și amnarul?
 Și bătrână tabachere?
 Toate mi sunteți de folos:
 Fie lemn, fie de os,
 Fără toate la olaltă,
 Nu poate stăpânul meu.
 Fără una,
 Nu pot eu.»

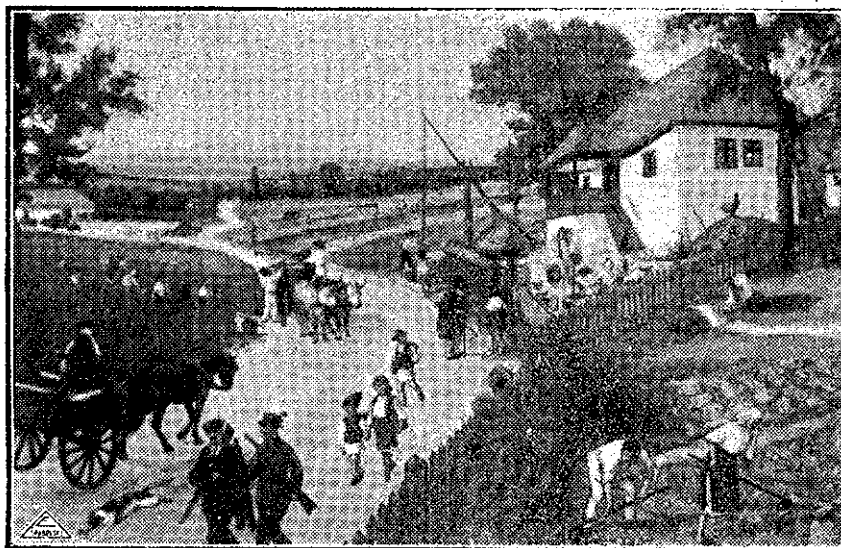
Azi, dușmanii de mai sus,
 La oricare tutunar,
 Trăesc într'o armonie,
 Și'ntr'un singur buzunar.

Ce frumos ar fi 'ntr'o casă —
 Într'un sat, sau într'o țară —
 Să nu fie dușmănie
 Și zadarnică ocară...!
 Dumnezeu c'o măestrie,
 De un harnic grădinar,
 Ne-a lăsat să ne iubim!
 Și'n viață să trăim!
 Cum trăesc aceste scule
 Într'un singur buzunar.

Ion Țurcanu

(Din revista «Satul»)

Toamna la țară

Situația agricolă a județului Bălți

În anul 1925, după ce majoritatea terenurilor marilor proprietari au trecut în mâinile sătenilor, cari nu erau destul de bine pregătiți pentru a-și cultiva pământul potrivit cerinței timpului, ministerul de agricultură, în dorința de a da o îndrumare sănătoasă dezvoltării agriculturii și zootehniei județelor, a creat Camera de Agricultură, în fruntea căreia au fost numiți cei mai pricepuți agricultori și cunoscători ai problemele locale.

Starea agricolă a județului

Județul Bălți, recunoscut ca unul din cele mai productive județe ale țării, are o suprafață de 601.975 hectare, care se repartizează pe categorii în felul următor: teren arabil 457.609 ha.; livezi de pomi 2.453 ha.; vii al-

toite 1.728 ha.; vii producători direcți 9.580 ha.; vițe indigene 313 ha., fânețe naturale 842 ha.; pășuni 73.162 ha.; lucerniere 1.230 ha.; trifoiști 85 ha.; păduri 27.994 ha.; iazuri 1.992 ha.; vetre de sat 15.340 ha.; iar teren ne-productiv și drumuri 9.680 ha.

În urma reformei agrare, în regiunea noastră s'a expropiat o suprafață de 275.361 ha., din care 234.835 ha., pământ arabil cu care au fost împroprietăriți un număr de 59.624 de plugari, cărora Camera de Agricultură, în timp de 8 ani, le-a distribuit o cantitate de 261.500 kg., de sămânță de grâu, 52.298 kg., de sămânță de porumb portocaliu, 7.397 kg. sămânță de sfeclă furajeră și 9.581 kg. de lucernă.

Pentru combaterea bolilor la cereale și vița de vie s'au împărțit 3.726 kg.,

de porzol și 500 kg., de sulfat de cupru.

În anul 1928, au fost aduse 123 trioare, 146 vânturătoare, 478 semănători pentru porumb și grâu, 750 de cultivatoare și 6 batoze, cari s'au repartizat la 118 stațiuni de închiriere și se pun la dispoziția agricultorilor, contra unor taxe reduse.

Pentru propășirea viticulturii, s'au procurat 53 mii butași altoiți de proveniență algeriană și un număr de 11.900 butași din țară, cari au fost vândute agricultorilor cu prețul de cost și cu plata în rate.

Deasemenea, conducerea Camerei de Agricultură a distribuit un însemnat număr de pueți altoiți de pomi fructiferi din diferite specii.

Organizarea cursurilor și conferințelor

Pentru a îndruma pe agricultori spre agricultură rațională, personalul specialist al Camerei Agricole organizează anual prin satele județului, cursuri și conferințe agricole, urmate de lucrări practice și însoțite de filme.

Atât cursurile cât și conferințele se țin mai mult în timpul iernei, când agricultorii sunt mai liberi, iar în celelalte anotimpuri numai în zilele de sărbători.

Camera editează buletinul „Plugul” și broșuri de propagandă „Sfaturi pentru plugari”, cari se distribuie gratuit cu ocazia conferințelor.

În anul 1926, s'au pus bazele unui muzeu agricol, în care sunt expuse toate plantele principale de cultură din județ.

Deasemenea, s'a înființat o bibliotecă, ce posedă astăzi un număr de 1600 volume, reviste și manuale de specialitate.

Statistica însămânțărilor

Între alte lucrări, Camera de Agricultură întocmește în fiecare an o statistică a însămânțărilor și animalelor domestice pe întregul județ.

Din statistica însămânțărilor rezultă, că în județul Bălți se cultivă mai mult porumb apoi grâu de toamnă, orz de primăvară și floarea soarelui, restul cerealelor cultivându-se pe o scară mai redusă.

În anul trecut suprafața cultivată cu porumb a fost de 166.275 ha., grâu de toamnă 96.734 ha., orz de primăvară 77.843 ha., floarea soarelui 48.522 ha., cartofi 3913 ha., pepeni galbeni și verzi 1.213 ha., grâu de primăvară 4.237 ha. și sfeclă de zahăr 563 ha.

Suprafețele însămânțate în toamna acestui an până la data de 1 Noembrie sunt următoarele: grâu 43.376 ha., secară 13.425 ha., rapiță 409 ha. și orz 77 ha.

Numărul animalelor

În ce privește numărul animalelor domestice din județ, statistica arată: 1780 armăsari, 25.778 cai, 30.066 iepe, 587 tauri, 21.368 boi, 36.135 vaci de lapte și 10.916 vaci sterpe.

În total, specia cabalină, reprezintă un număr de 68.227 animale iar specia bovină, 97.445 animale.

Numărul berbecilor este de 13.524, oi 314.943, tineret 56.328, vieri 2393, scroafe 34.528, tineret 209.696.

De aci rezultă că județul Bălți este bogat și în material zootehnic, pentru îmbunătățirea căruia s'a întreprins o acțiune intensă.

Sfaturi cu privire la măsurile de înlăturarea și vindecarea Febrei oțtoase

Boala *Febra oțtoase* (boală de gură și picioare) la vite, e o boală cunoscută în țară din timpurile cele mai vechi.

Boala se ia ușor de la o vită la alta: poate trece la oi și la porci și chiar la om. Semnele boalei sunt; vitele îmbolnăvite nu mai mănâncă, stau triste sau merg încet; odată culcată se scoală greu sau de loc.

Din gură se scurge sclivă (bale) buzele se acoperă cu beșici dureroase care se sparg repede și se curăță în două trei zile, lăsând buzele ca o carne vie roșie, dureroasă. Aceleași beșici se formează deasupra între unghii, din care cauza vitele nu se mai pot mișca, iar dacă ele zac în grajduri sau în noroi, neîngrijite bășicile supurează (coc) aduc căderea unghiilor și chiar moartea animalelor. La multe vite și mai ales la vitele pregătite pentru carne și lapte — boala aduce aprinderea organelor interne, ca plămânul, intestinele (mațele) producându-le moartea foarte repede. Vacile de lapte pierd laptele pe timpul boalei și dacă nu sunt îngrijite îl pierd pentru totdeauna.

Tratamentul

Pentru tratament se recomandă: vitele atinse de boală se introduc în grajduri curate spre a se împiedica murdăria copitelor și a ugerului cu noroi, pământ, băligar etc. și să se ferească de răceli.

În gură, vitele se vor spăla zilnic cu soluțiuni calde de: creolină (o lingură la 1 kg. apă; sau piatră acră) 40 gr.

la 1 kg. la nevoie fertură de coaje de stejar și în lipsă cu apă caldă ușor sărată (o linguriță sare la un kg. apă) oțet subțiat cu apă, hipermanganat de potasiu topit în apă, caldă (1—2 gr. la 1 kg. de apă caldută) dar care se prepară când se întrebuințează și să nu se lase de azi pe mâine: căci doctoria nu mai este bună.

Copitele se vor spăla zilnic între unghii cu apă de preferență caldă și în urmă cu lapte de var, piatră vânăta (20 gr. la 1 kg. apă). Pentru a se preveni boala la picioare se recomandă ungerea între unghii și în jurul copitei cu alifie de creolină (50 gr. creolină la 1 kg. untură sau vaselină).

Ugerul vacilor cu lapte, se spală cu acid boric și se unge în urmă cu vaselină boricată. Mulgerea vacilor trebuie făcută cu mare băgare de seamă. Vițeeii sugaci vor fi hrăniți cu lapte fiert și împiedicați să sugă de la vaci bolnave.

Laptele vacilor bolnave se consumă de om numai bine fiert, altfel se poate transmite boala și la om și este totdeauna gravă mai ales la copii.

Dezinfectiunea

În afară de curățenia zilnică a coșarilor și grajdurilor locuitorii să dezinfecteze aceste locuințe ale animalelor cu leșie fierbinte și cu lapte de var. Se recomandă asemenea și soda caustică (soda de săpun). Laptele de var se va prepara punând 1 kg. de var la 5 kg. de apă și să se întrebuințeze imediat după preparare.

Curtea să fie curățită.
Lopețile, furcile și toate uneltele care au servit la curățitul gunoaielor să se desinfec-teze spălându-se cu leșie ferbinte. Oamenii cari au tratat animalele bol-

nave de febră oțtoasă să se desinfec-teze, spălându-se pe mâini cu apă caldă și săpun și să-și curățe încălțăminte.

Medic Veterinar Primar al Municipiului Bălți,
Neculai Tudor

Ș T I R I

Noul guvern

Guvernul Național-Tărănist de sub prezen-ția d-lui Vaida Voevod dimisionând, M. S. Regele, a chemat la conducerea Țării, Partidul Național-Liberal și a însărcinat cu formarea guvernului pe marele om de stat **I. Gh. Duca**. Dl. Prim-ministru **I. Gh. Duca**, și-a format cabinetul, numai din membrii Partidului Național-Liberal.

Din noul guvern liberal, printre alții fac parte: Dl. **I. Gh. Duca** prim-ministru, **Dinu Brătianu**, ministru de finanțe, **N. Titulescu**, ministru de externe, **Dr. C. Angelescu**, ministru de instrucție, **I. Incuț**, ministru de interne etc.

De la războiu încoace, pentru prima dată, ministrul de interne al țării este un basarabean. Acesta este un semn că au început vremuri noi când și Basarabienii sunt așezați la locul lor de cinste în conducerea țării.

Noile alegeri generale

Odată înscăunat la conducerea țării, Partidul Național-Liberal, Parlamentul Partidului Național-Tărănist a fost dizolvat, hotărându-se noi alegeri generale cari vor avea loc în toată țara în zilele următoare:

La 20 Decemvrie alegerea pentru Cameră.
La 22 " " " " Senat.

Unirea Bucovinei și a Ardealului cu țara mamă-România

În ziua de 28 Noemvrie c. s'a sărbătorit în întreaga țară 15 ani de la unirea Bucovinei cu România.

În ziua de 1 Decemvrie c. s'a sărbătorit 15 ani de la unirea Ardealului și a Banatului cu România.

La Bădăcin unde este locuința d-lui **Iuliu Maniu**, s'a ținut sărbări impunătoare, la care a luat parte reprezentanți din toate județele Ardealului precum și reprezentanții studenților. S'au ținut discursuri de către toți delegații studenților, la care a răspuns dl. **Iuliu Maniu**. Cu această ocazie s'a arătat că Ardealul s'a unit la Alba-Iulia de bună voie cu România, și rămâne în vecii vecilor unit cu țara mamă.

Liga Antirevizionistă Română

Fața de uneltirile și de pornirile Ungurilor pentru revizuirea tratatelor de pace, prin care cred că vor putea pune iarăș mâna pe Ardealul Românesc și față de propaganda ce-o fac în acest scop în toate țările din Europa și în special în Anglia, marele ziar „*Universul*” în frunte cu conducătorul lui, bunul român, Dl. **Stelian Popescu**, a luat hotărârea înființării unei „*Ligi Antirevizioniste Române*”, din care să facă parte tot ce este suflet cu adevărat românesc, începându-se o acțiune energică

„LIGA ANTIREVIZIONISTA“

Subsemnatul

de profesiune

cu domiciliul în

ader la principiile și scopurile Ligii antirevizioniste
și rog să fiu înscris printre membrii ei.

Semnătura,

(Acest buletin va fi completat și trimis ziarului „Universul“)

contra uneltirilor ungarilor și a tuturor celor care cer revizuirea tratatelor.

Toți românii sunt datori să se înscrie în această „Ligă Antirevizionistă“ și să facă cât mai mulți aderenți în jurul ei.

Cititorii „Căminul Satelor“ vor completa cât mai citeț, buletinul de mai sus, îl vor tăia și-l vor trimite la ziarul „Universul“ cu mențiunea : pentru „Ligă Antirevizionistă“.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

A D R E S A

Domnului

Strada No.

Comuna

Județul